

To od nas zależy, jaki będzie nasz świat

Nazywam się Raisa Babadżan. Reprezentuję społeczność Karaimów. Aktualnie prowadzę [w Symferopolu] zajęcia z języka karaimskiego. Sama zaś studiuję fizykę teoretyczną, łamiąc tym samym stereotyp, według którego dziewczyna należąca do społeczności ludów Wschodu winna zajmować się głównie domem i kuchnią. Tymczasem we współczesnym społeczeństwie posiadamy szeroki dostęp do źródeł informacji. Dawniej główną rolę w wychowaniu odgrywały wartości kulturowe i tradycja, natomiast obecnie każdy człowiek ma dostęp do wartości ogólnoludzkich. W epoce globalizacji mamy możliwość czytania książek, oglądania filmów, które odnoszą się do dziedzictwa ogólnoswiatowego, dlatego dzisiaj ważne jest rozwijanie wartości wspólnych.

Odnosząc się jeszcze do stereotypów, muszę stwierdzić, że w naszych czasach są one nadal obecne. Sądzę, że niemądre jest rozróżnianie ludzi tylko ze względu na ich narodowość, kolor skóry czy rasę, jako że wszyscy wyrastamy w tym wspólnym świecie, podobnie się ubieramy, podobnie żyjemy. Niemal w każdym kraju, który dziś możemy odwiedzić, widzimy szereg zbieżności i podobieństw, dlatego każdy człowiek musi być postrzegany nie jako reprezentant jakiejś konkretnej rasy czy narodowości, ale jako osobowość z własnymi cechami indywidualnymi.

Pytanie: *Czy znane są Pani stereotypy dotyczące krymskich Tatarów i Rosjan?*

Tatarzy krymscy stereotypowo postrzegani są jako społeczność utrzymująca się z pracy fizycznej, tymczasem nawet u nas na wydziale fizyki jest wiele osób, w tym dziewczyny narodowości krymsko-tatarskiej, które zajmują się fizyką, optyką singularną [nowa, powstała w ostatnich latach dziedzina wiedzy – red.], co jest zupełnie oczywiste we współczesnym społeczeństwie.

Co do Rosjan, to według mnie są wspaniałymi, otwartymi ludźmi. Być może moje niezwykle pozytywne nastawienie wynika ze znajomości wielu dzieł literatury rosyjskiej.

Czy zna Pani jakieś dowcipy krążące w naszym społeczeństwie o Rosjanach, krymskich Tatarach, może o Karaimach?

Nie, nie znam takich dowcipów.

Co chciałaby Pani przekazać na koniec?

Chciałabym powiedzieć, że ten świat dany jest nam, wszystkim ludziom, i tylko od nas zależy, jaki on będzie w przyszłości, dlatego tak ważne jest, abyśmy robili wszystko, co w naszej mocy, by świat stawał się taki, jakim chcielibyśmy go widzieć.

Rozmowa przeprowadzona
26 grudnia 2015 r. w Symferopolu.
Z języka rosyjskiego przełożył
Adam J. Dubiński.

